

*

CETNIK 40

1931 ~ 1932

*

9

VSEBINA 9. štev.: Gregor Mali: Jezus med cvetkami (Pesem) — Jože Pogačnik: Danes solnce je najlepše (Pesem) — Danilo Gorinšek: Majda se pestuje — Gregor Mali: Pred znamenjem (Pesem) — K. Matkovič: Daritev — S. Darina: Rdeča kapica — Vaš prijateljček — A. K.: Marijin zvonček — Uganke — Rešitve.

Rešilci ugank.

Rešili so vse tri uganke: Trojner Fr., Türka Št., Keremar Avg. iz Murske Sobote; Senica I., Cokan A., Miklavžin I., Vasle A., Podbovšek C., Premik Z., Holobar Št., Veler A., Veber Vl., Jug I. iz Zalea; Šlibar Mar. iz Mekinj; Hudobreznik Fr. iz Soštanja; Krušič Iv. z Jesenic; Štrukelj J. iz Radovljice; Jug Zl. iz Studencev pri Mariboru; Butala Zor. iz Starega trga ob Kolpi; Nosan Maks iz Bibince; Marčan J., Kračun Zv. in C., Petek Fr., Kiraly Ant., Perger A., Ambroz Mar., Bezjak Mat., Štuhec A., Majcen Mar., Zmazek J., Rihtar Mar., Hebar M., Zemljič A. in Mar. od Sv. Tomaža, Ormož; Mihevc J., Srimšek A., Logar D., Žuljan A., Arhar A., Krošelj V., Lovko Z., Meljnik S., Martinčič Fr., Drenik Ant. iz Cerknice; Kotnik Iv. z Blok; Kramberger Mar. od Sv. Lenarta v Slov. gor., Bajda Avg. od D. M. v Polju; Rueh Duš. in Ruž., Berlot Lj., Suligoj M. in C., Gregorič Al., Sešek S., Jakulin S., Podgoršek M., Peterlin L., Kontelj B., Možina Sl., Bolha Ant., Babič Mil., Podreberšek Jak., Brajer Cir. iz Ljubljane; Čuk M., Lesjak T., Flakus Sonja, Rečnik Mar., Duh Ol., Gorenjak Kun., Gugelj Kl., Gracej Jul., Črnko J., Lukmar Ver., Plevnik V., Dolinšek Em., Skrbinek M., Jurej Fr., Marin Mar., Sarf Ivana iz Ruš pri Mariboru; Repič Fr., Kolarič Ant., Korenjak A., Mežnarič Fr., Kukovec A., Vesenjaki A., Čuš J., Toplak R., Petek M., Čeh J., Mohorič J. in M., Pignar J., Janžekovič J., Zmauc V., Zorman A., Kokoli Fr., Zidarič M., Matjašič V., Zmauc A. in T., Erhatič P. in F., Segula M. in A., Perkovič E., Holc A., Hrga M., Matjašič J., Pignar A., Mikša M., Pučko A., Čuš Fr., Urbanja M., Zelenko T., Cobelj Št. od Sv. Lovrenca v Slov. gor.; Vuga H., Flis A., Golob Ol., Smere J., Gorjanc Mat., Zolnir Ter., Gaber Ang., Rakun A., Vodopivec Lj., Pibrove D., Čretnik Lj., Srebočan Fr., Gorenjak Jož., Hriberšek Pep., Vipotnik An., Rozman Ant., Belej Štef., Kos A., Baštevc Er., Sumi Hil., Černelc J., Kuper Zal., Stropnik Mar., Jezernik Fr., Podjaveršek Am., Vetrh Mar., Čater A., Freitag Fr., Hubad M., Kerschbaumer Tr., Kumperger Št., Jager Mar., Mikuletič S., Medved N., Kožuh A. in N., Knez Mar., Mravljak Jul., Porle Alb., Gračner Karol., Koštomaj V., Kandolf M., Praznik K., Dorn J., Povh M., Turnšek V., Škrbec C., Pelicon D., Butinar Al., Planinšek R., Pliberšek R., Pohajač M., Jazbec M., Batek Ad., Mesarič Ad., Eler Fr., Kunstek Am., Rože Z., Novak Z., Kavčič Ant., Hočevar J., Zupan S., Knez M., Rajh Št., Novačan Ang., Herman Št., Weiss Ljudm., Čoh Lj., Križnič Ter., Lah Dr., Niefergall Zl.,

(Nadaljevanje na tretji strani ovitka.)

Vrtec s priložo Angelček (10 številčk) stane za leto 1931/32
Din 20, Angelček sam Din 5.

Lastnik »Pripravniki doma« v Ljubljani. Urednik in izdajatelj Vinko Lavrič, katehet v Ljubljani, Kolezijska ulica 1. Rokopisi in rešitve naj se pošiljajo na Uredništvo Vrtca in Angelčka v Ljubljani, Kolezijska ulica 1. — Naročnino sprejema »Uprava Vrtca in Angelčka« (Vinko Lavrič) v Ljubljani, Kolezijska ulica 1. — Čekovni račun uprave ima štev. 10.470. — Za Jugoslov. tiskarno v Ljubljani Karel Čeč.

Gradt Dr., König Margareta iz Celja; Ozimek E., Kos M., Krajnc Zv., Berk V., Centrih M., Steblovnik D., Zajberl C., Ocvirk P., Kompošek M. iz Stor. — Čuček Feliks iz St. Ruperta (1); Čepin Kar. od Sv. Petra pod Sv. Gor. (1); Konjar Fr. iz Smlednika (1); Horvat Br. in N. iz Maribora (1); Lovšin A. iz Ribnice (2); Frauova Lj. iz Novega mesta (2); Miklavc Just. iz Dravclj (2); Praprotnik J. iz Ljubljane (2); Vok Fr. iz Maribora (1); Cotman Iv., Mehle Fr. iz Grosupljega (2); Grašič Bog. iz Sp. Šiške (2); Malenšek Fr. od D. M. v Polju (1); Sever Jož. iz Grosupljega (1); Urbančič Mil. iz Sevnice pri Mirni (2); Robič Leop. iz Maribora (1); Lovtar Iv. in Pintar M. iz Sele nad Šk. Loko (2); Bidovec Hel. z Golnika (2); Fleišman D. iz Metlike (1); Marn Fr. iz Zagorja o. S. (2).

Izžrebana je Srimšek Anica iz Cerknice.

Za veliko noč sem dobil cel kup razglédnic in pisem, v katerih so bila voščila pa tudi zmerjanja in jeze, ker nekateri niso bili objavljeni med rešilei. Bog povrni za voščila in za zmerjanje!

Jakoš Jože:

želje za prihodnost.

Oh, kedaj bo odjadrala
starka zima spet od nas,
kedaj nam bo nastopil
ljubi letni čas.

Kdaj se solnce bo uprló
v zasneženi breg,
da se raztajati bo moral
mrzli, beli sneg.

Kdaj zažvrgolel bo zopet
zbor veselih ptičic pevk,
ki privabil bo cvetlice
v ozeleneli breg.

Zadnikar Rozalija, Barje

Zabaven je res ta »Angelček«
Vaš. Po njem že sedaj nam je dolgčas,
povestic njegovih se zelo veselimo;
le škoda, da ga tako redko dobimo.

To pa, gospod, Vam bomio priznale,
da uganke smo Vaše me čisto rešvale,
a biti pač moramo trde glave,
ker priti do živega ne moremo me.

Uganemo res eno ali dve,
če hočemo dalje — pa ne gre in ne gre.
Zato prosimo, da uganke lažje bi bile,
da bi tudi me kaj lahko rešile.

Vsem ugankam da ne morete do živega? Pa mi je vendar prav mnogo Barjancev in Barjank poslalo čisto pravilne rešitve, le prepozno so prišle do urednika, najsi smo vsi v prelepi trnovski fari doma.

Pisem iz Marijinih vrtcev je še precej ostalo. Na vrsto pridejo prihodnjič, če bo prostor, če ne, pa v jeseni.

MAJ ♦♦♦♦♦♦♦♦ ANGELČEK ♦♦♦♦♦♦♦♦ 1931/1932

Gregor Mali:

Jezus med cvetkami.

*Na travniku med cvetkami
sprehaja Jezus se,
veselo trga za Marijo
najlepše rožice.
S cveticami pa v šopke vpleta
brezmadežno srce,
Mariji zale šopke nosi,
oči se mu iskré.*

*Marija, mati vsa presrečna,
odpira mu roke,
cvetice radostno sprejema
in Sinovo srce.
A krvavi ji duša nežna,
z oči ji vro solzé.
»Zakaj, o mati moja, jokaš,
zakaj ti vro solzé?«
»Ker v tvojih rokah rože zrasle
krovave bodo vse.«*

Jože Pogačnik:

Danes solnce je najlepše . . .

*O, to moralo je včeraj
biti v raju prelepo,
ko se Jezus je odpravljaj
k nam otrokom na zemljo.*

*Zvezde sem sinoči gledal,
tiho sem najlepše štel,
rad bi vedel bil, kdaj mimo
Jezus bo na zemljo šel.*

*Vem, nocoj so svetle zvezde
do zvonika se sklonile,
celo noč namesto nas
so pred Jezusom molile.*

*Vso noč tam pred vrati v cerkev
angeli so čakali,
da bi svoje varovance
k božji mizi spremili!*

*Iz klopi do svete mize,
o, kako je lepa pot!
A še lepša je vrnitev,
ko gre z nami sam Gospod.*

Angeli, nedolžni varhi,
v klopi z nami so klečali
in za Jezusa besede
svete nam narekovali.

Danes solnce je najlepše,
danes praznik je svečan.
Ljubi starši, še vi z nami
veselite se ta dan!

Hvala, starši, vam za trude
danes prav za vse zahvala,
a največja pa nebesom,
ki so Jezusa nam dala.

Danilo Gorinšek:

Majda se pestuje.

Hopa — hopa — kam bi rada,
punčka drobna, punčka mlada?
Da bi trgala cvetice,
so prešibke še ročice.

Da bi stekla med gredice
še preslabe so nožice!
Hopa — možno je le eno
K mamici brž na koleno.

Gregor Mali:

Pred znamenjem.

Pred znamenje Marijino
otroci pridejo,
objokani, vsi žalostni
roké povzdignejo:
»Marija, ljuba mamica,
odpri oči, poglej,
če mama kmalu zdrava bo,
te prosimo, povej!«

Marija res odpre oči,
se sladko nasmehlja:
»Moj Sinček jo ozdravil bo,
ki rad vas vse ima.«
Otroci hitro vstanejo
in k mamici hité,
da kmalu zopet zdrava bo,
veselo govoré.

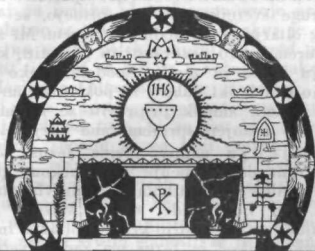
Daritev.

Povedal sem Vam že zadnjič enkrat, da ni bila še nobena daritev tako vseč nebeškemu Očetu, ko Jezusova daritev na križu. Da bi svojega Očeta razveseljeval vedno in neprestano in da bi ljudem na zemlji milosti nikdar ne zmanjkalo, zato je Jezus hotel in naročil, da se mora ta Njegova daritev ponavljati na zemlji do konca sveta. Pri vsaki naši daritvi — pri vsaki sv. maši pride Jezus sam na oltar in spremeni naše revne darove — kruh in vino — v svoje sveto Telo in svojo sveto Kri. Že pri »Sanctusu« Ga vnaprej pozdravljamo »blagoslovljen, ki pride v imenu Gospodovem«, in odslej vse misli in vse molitve pri sv. maši obračamo Nanj. — Preden pa mašnik izgovori posvetilne besede, preden Jezus v svoji ljubezni skrivnostno stopi iz nebes k nam, Ga še poprosimo, naj iz nebeških zakladnic s seboj prinese milosti in blagoslova za nas. Mašnik opravi najprej

molitev za sv. Cerkev: za sv. očeta, za škofa. Ti so namreč »pastirji« in učitelji in vodniki učencev Kristusovih in imajo težko službo. Ljudje — ovce so včasih trmasti in hočejo po svojih potih; in brezbožni pomagači satanovi poskušajo, da bi jih odtrgali od črede otrok božjih. Da bi papež in škofje in duhovniki znali s pravo besedo opominjati in s pravim orožjem braniti ovčice Jezusove, za to prosimo. Pa morajo tudi ovčice ljubiti pastirja in morate tudi Vi pri sveti maši moliti za dobre duhovnike. — Izmed velikkanske črede otrok božjih, se še posebej spominimo na prijatelje in znance. Mašnik napravi »memento«, t. j.

»**Spomin za žive.**« V tej molitvi se najprej spomni tistega, ki je naročil, naj se zanj opravi sv. maša; potem pa moli župnik za svoje farane, katehet za svoje učence, prijatelje, znance i. t. d. Ti pa nikar ne pozabi prositi Jezusa, naj prinese

MOLITEV ZA SV. CERKEV
 SPOMIN ZA ŽIVE
 POVABILO NEBEŠČANOV

SPREMENENJE

POVZDIGOVANJE

SPOMIN NA JEZUSOVO

TRPLJENJE IN VSTAJENJE

SPOMIN
 ZA RAJNE

ZA DELEŽ
 V NEBESIH

PO JEZUSU BOGU ČAST

tudi Tvojim staršem, bratom, sestram, prijateljem milosti, kakor jih potrebujejo. — V takem zapupnem razgovoru z Bogom se približa trenutek spremenjenja, ko sam Sin božji pride k nam, grešnim ljudem. Zato mašnik

p o v a b i n e b e š č a n e: Mařijo, apostole, mučence in druge svetnike, naj oni pridejo, se vstopijo okrog oltarja ob prihodu Jezusovem. Mi sami Ga ne moremo tako pozdraviti in počastiti, kakor se Kralju nebes in zemlje spodobi. Kako se razvrstijo ti nebeški duhovi in poklonijo, mi ne moremo videti, ampak pripraviti se moramo tudi sami na dostojen sprejem Sina božjega. — Pri

s p r e m e n j e n j u namreč pride Jezus na oltar. Ministrant da znamenje z zvončkom, pevci in orgle utihnejo in tihota in mir vladata v hiši božji, ko Bog pride vanjo. Mašnik globoko sklonjen vzame hostijo-kruh z oltarja in naredi vse tako, kakor je Jezus pri zadnji večerji naredil: ga blagoslovi z znamenjem križa in reče »to je moje telo«. Ob tej besedi se v mašnikovih rokah zgodi čudež: Jezus spremeni kruh v svoje sv. Telo. Naše oči tega čudeža ne vidijo in ne opazijo nobene spremembe. Človek, ki naše vere ne pozna, bi mislil, da je v mašnikovih rokah še vedno le bel kruh. Mi pa besedi Jezusovi »to je moje telo« bolj verjamemo kot svojim očem in zato vemo, da pri sv. maši res pride Jezus na oltar. Tudi vino v kelihu se na enak način spremeni v sv. Kri Jezusovo. — Zato ljudje po cerkvi vsi pokleknejo in kleče pričakujejo

p o v z d i g o v a n j a, ko mašnik povzdigne sv. hostijo — Telo Jezusovo, in kelih s krvjo Jezusovo. Ministrant z zvončkanjem opozori, naj pogledamo na oltar, da bomo videli največjo skrivnost ljubezni božje. Nikar takrat v tla ne glej, temveč poglej na sv. hostijo in na kelih in pozdravi prav iskreno Jezusa. Potem šele skloni glavo v pobožno molitev — in se z mašnikom skupaj

s p o m n i na Jezusovo trpljenje in v s t a - j e n j e, na Jezusovo prvo daritev, ki je bila

tako polna bolečin. Na oltarju sicer Jezus ne trpi, kakor je trpel na križu, a vendar se pri vsaki sv. maši za nas in v našem imenu znova daruje nebeškemu Očetu. Kakor je Jezus s prvo daritvijo na križu zaslužil za nas zaklade milosti, tako se pri vsaki sv. maši te milosti pomnože. Tedaj je prilika, da odpremo svoje srce in je napolnimo iz teh zakladov, — Kakor je Jezusova duša na veliki petek najprej šla pred pekel potolažit tiste, ki so bili že v večnosti, tako mašnik po daritvi na oltarju najprej napravi

»Spomin za rajne« (»memento« za mrtve). Posebej moli za tiste, ki so mu bili posebej priporočeni, spomni se pa tudi umrlih prijateljev, znancev, staršev. Tudi kdo od Tvojih dragih morda hudo trpi v vicah. Ne pozabi po povzdigovanju prositi Jezusa, naj kapljico tolažbe pošlje tudi njemu. — Ko prosimo za te, ki morajo še trpeti zaradi svojih slabosti, se pa spomnimo tudi svojih grehov in poprosimo, da bi tudi z nami Bog bil usmiljen in nam dal

delež v nebesih, ki je pripravljen že od začetka sveta. — Vse te prošnje so sedaj lahko veliko bolj zaupne in bodo bolj uspešne, ker Jezus — Sin božji v našem imenu Bogu Očetu čast daje.

Nobena mati bi ne mogla bolj poskrbeti za blagor svojih otrok, kakor skrbi sv. cerkev, ki nas vsako nedeljo vabi k sv. maši — viru milosti in blagoslova. Komur je duša in nebeško veselje kaj mar, rad pride in se vrne domov poln darov božjih.

S. Darina:

Rdeča kapica.

1. prizor.

Mama (skrbno): Veš, moja Rdeča kapica, jutri goduje babica. Zdajle boš ji voščit šla, tu notri so darila vsa: malinovček, kolačka dva in zraven dobra tortica.

In veš, Rdeča kapica,
da boš lepo po poti šla
naravnost k beli hišici
čestitat dobri babici.

Rdeča kapica: Vse bom storila mamica,
da bo vesela babica.
Na, mamica, poljubček še,
pa! pa! — Rdeča kapica že gre!...

Mama: Pa z Bogom, srček moj,
naj čuva angeljček te tvoj!

2. prizor.

Rdeča kapica (poje): Kako v gozdičku je lepo,
ko ptičice sladko pojo.

Ciklame rdeče tam cveto,
naberem jih za babico.

3. prizor.

Volk (pride): O, dobro jutro, deklica,
kako je lepa tvoja pesmica?

Rdeča kapica: Joj, striček volk, odkod in kam?

Volk: Na izprehod sem malo šel,
da zajčka bi za zajtrk vjel.
In kam greš ti s košarico?

Rdeča kapica: Grem voščit stari mamici
tam v gozdni beli hišici.

Volk: In kaj imaš v košarici?

Rdeča kapica: Veš, striček, dobre le reči!

Volk: In to bo vse za babico?

Rdeča kapica: O, tudi jaz bom jedla z njo.

Volk: Hm, hm, to bila bi gostija!
Pa z Bogom, Rdeča kapica,
morda se kmalu srečava.

Rdeča kapica: Se klanjam, striček volk.
(Volk odide.)

4. prizor.

Rdeča kapica (poje): Zdaj dosti rožic že imam,
za god vse babici podam.
Joj, solnček je visoko že,
ta grdi volk je zmotil me.
(Pride k hišici.)

(Trka na vrata): Trk, trk, odpri mi babica,
je zunaj Rdeča kapica.
Trk, trk, odpri mi babica,
čestitat sem za god prišla.
Trk, trk, oj babica, še spiš?
Oj čudno, da se ne zbudiš.

5. prizor.

Volk: Sem že zbudjena ham, ham, ham!
(pride ven): kosmata kapa, zdaj te imam.
In dobre, sladke vse reči
požrl bom brž v hišici.

Rdeča kapica: Joj, pomagaj babica!
Uboga Rdeča kapica!

Volk: Babica bo moja, veš,
ničesar dati ji ne smeš.
Še ti brž notri v hišico,
pohrustam vse za južino.

Rdeča kapica: Joj striček lovec na pomoč! Na pomoč! Na pomoč!

(*Dalje prih.*)

Vaš prijateljček.

Gvidon je molil.

Gvidon za vse na svetu ne bi maral opustiti svoje molitve.

Kadar je bil na deželi, kjer je lovil metulje, murnčke in kačje pastirje, je bil zvečer včasih tako zelo truden, da se je kar opotekal. Bil je še dete, in morali so ga za roko peljati, da je mogel po stopnicah, tako zelo zaspan je bil.

Lepc narahlo so ga slačili, ker sam skoraj ganiti ni mogel. Komaj pa mu je vzgojiteljica, preden se je ulegel, rekla: »Gvidon, molil še nisi!« že je fantek pokleknil in izmolil vso večerno molitev in ni ničesar izpustil!

Odkar je prejel prvo sv. obhajilo, je opravljal daljšo jutranjo in večerno molitev iz velikega molitvenika... Zjutraj je v sobi svoje matere poklekal na klečalnik, ki je slonel ob steni, in sam zase molil. Dobri otrok je sklenil roke in globoko sklonil glavo,

tako da se še danes poznajo sledovi njegovih las na steni: iz tega lahko spoznamo, kako zelo zbran je bil, kadar je govoril z Bogom.

Gvidonu pa ni bilo zadosti, da je molil zjutraj in zvečer. Nekega dne je bil z očetom v dvigalu, pa je oče videl, da ima roko v žepu; zato mu je rekel, kakor so tudi vam že večkrat rekli, ko ste bili še majhni: »Roko iz žepa! To je grda razvada!«

Gvidon je takoj ubogal... in potegnil iz žepa molek, ki je skrivaj nanj molil v železniškem vozu.

Nekega jutra je pa šel s svojo vzgojiteljico k sv. maši in sv. obhajilu, pri cerkvenih vratih mu je pa rekla: »Gvidonček moj, ali bi hotel moliti v moj namen?«

Deček obljubi. Maša se prične. Že je povzdigovanje. Takoj po povzdigovanju pa se Gvidon obrne k vzgojiteljici, ki je klečala za njim, in ji potihem reče: »Gospodična, zdaj sem pa že molil za vas.«

Ko sta prišla iz cerkve, ji je pa razložil: »Glejte, gospodična! Pri povzdigovanju vsi ljudje glave sklonijo, jaz jo pa dvignem; gledam namreč Jezuščka nanašnost v oči, in takrat mu povem, kar ga hočem prositi; to je moj pravi trenutek.«

Otročiči, porabite tudi vi ta trenutek kakor Gvidon, pogledjte s svojimi čistimi očmi dobremu Bogu Jezusu v oči, in povejte mu vse, česar si vaše srce želi, zlasti pa ga prosite, da bi se tudi vi znali tako obhajati kakor Gvidon!

*

Gvidon se obhaja.

Ni lahka stvar, ako si hočemo Gvidona predstavljati pred malo hostijo... čisto mirno bi lahko rekli, da je prejemal sv. obhajilo kakor pravi angel... Če pa tako rečemo, Gvidona nismo dosti natančno opisali. Gvidon namreč ni bil samo angel, ampak bil je tudi Gvidon, to se pravi odkritosrčen deček, ki je naravnost povedal, kar je mislil, fant pravega kova, Francozek, ki je znal dajati hitre, čudovite in duhovite odgovore. Oboje torej moramo vedeti, ako hočemo Gvi-

dona prav poznati. Povem naj vam samo nekaj zgodbic.

Vzgojiteljica ga je nekoč vprašala: »Gvidon, kaj pa delaš med zahvalo po svetem obhajilu, ko imaš Jezusa v srcu?«

»O, gospodična,« pravi Gvidon in se nasmehne, »po obhajilu ni tako kakor med povzdigovanjem, kajti Jezus govori z menoj, jaz pa ga poslušam in o k u š a m njegovo ljubezen.« —

»Gvidon, jutri je praznik, treba bo iti k sv. obhajilu,« reče mati.

Gvidon pa ji odvrne: »Če prideta Jezušček in njegov Gvidon skupaj, je vselej veliko veselje. Nama ni treba za to šele praznikov kakor drugim ljudem.«

Še eno besedo o sv. obhajilu, ki je tako lepa, da je gotovo še nihče ni prej izgovoril.

Trikrat je nad nekim tovarišem zavpil: »Mir mi daj, sitnež!« Otroci imajo pač svoje muhe. Njegova mati ga je pa hotela poučiti, da mora biti Jezuščkov prijatelj krotak, zato mu je rekla: »Gvidon, jutri ne pojdeš k sv. obhajilu!«

Kakor vselej je deček povесil glavo in umolknil.

Kazen je bila gotovo huda ... saj mati je tako mislila. Večje žrtve od sinčka ne bi mogla zahtevati.

Drugo jutro Gvidon pozajtrkuje, nabaše aktovko s knjigami in se napravi v šolo.

Ko še mamico poljubi, se pa pri vratih še enkrat obrne in pravi:

»Veš, mamica, prav nič mi ni za to, ker nisem šel k sv. obhajilu.«

»Kaj pa vendar govoriš, Gvidon? Nič ti ni za to, če ne prejmeš Jezuščka?«

»Nič, mamica.«

»Pa zakaj vendar?«

»O, veš, to je zato, ker se imava Jezušček in jaz tako zelo rada, da se vselej že kako najdeva!«

Te besede, kakršnih dotlej na zemlji še ni bilo nikoli slišati, angelček izgovori in že smukne po stopnicah.

Prijateljčka sta se vedno našla! Kako? To sta vedela samo onadva.

(Dalje prih.)

*

A. K.:

Dragi Marijini otroci!

*M*ajnik je tu. Mesec petja in cvetja in pomladnega veselja, krasni majnik, ki ga vsi ljubimo, po katerem vso dolgo zimo tako srčno hrepenimo. Pa ga ne ljubimo le radi cvetja, pa ne hrepenimo po njem le radi pomladne lepote. Majnik nam je zato tako ljub in drag, ker je to Marijin mesec, mesec Marijine ljubezni, mesec Marijinih pesmi, mesec prelepe šmarnične pobožnosti. Zato se vsak veren kristjan majnika veseli, zato se ga s posebnim hrepenenjem vesele Marijini otroci.

Marijo imamo vsi tako radi. Saj je tako dobra in ljubezniva, da zasluži vso našo ljubezen. V prelepem majniku bomo svojo ljubezen do nebeške Matere še poživili. Še bolj se bomo oklenili svoje ljube nebeške Gospe, še več veselja ji bomo napravili v lepih majniških dneh.

Kdor Marijo iz dna srca ljubi, kdor jo pobožno časti, kdor se ji zaupno priporoča, ta se bo gotovo zveličal. Naj vam o tem povem presrčno zgodbo.

Tam daleč v črni Afriki je živel misijonar in se trudil za zveličanje zapuščenih zamorcev. Nekega dne ga pokliče v svojo kočo star zamorski očka. Že pet in devetdeset let je rajžal po zimlji, vsega se je že naveličal, rad bi umrl. »Častiti oče,« — nagovori misijonarja — »poklical sem te, ker pravijo, da me lahko spraviš na drugi svet. Saj se mi zdi, da je ljubi Bog kar pozabil na me. Življenja sem že sit, pomagaj mi, da odidem odtod.« — »Že razumem, kaj

hočeš« — mu odgovori misijonar. »Toda poprej moraš pripraviti svojo dušo za smrt in prejeti sveti krst, potem pa se bo vse izvršilo po tvoji želji.« — »Le pouči me, oče,« — je prosil starček — »krsti me, kakor veš, da je potrebno, potem pa odidem na drugi svet.« — Misijonar ga je poučil v glavnih verskih resnicah, čez par dni pa je starčka krstil.

Tisto jutro po krstu je stari očka zopet klical misijonarja k svoji postelji. »Oče, ne veš, kaj se mi je to noč sanjalo« — je pripovedoval. »V sanjah sem šel do nebeških vrat. Potrkam in častitljiv mož mi odpre. Preden pa me pusti v nebeško mesto, me vpraša, kako je božji Materi ime. Jaz sem bil pa ime božje Matere popolnoma pozabil. Domišljjal sem se, kar sem mogel, pa se nisem mogel spomniti. Tedaj mi nebeški vratar reče: »Vrni se na zemljo in nauči se ime božje Matere, potem pa lahko prideš sem gori.« Prosim te, častiti oče, nauči me to sveto ime.« — Misijonar je starčku povedal sladko ime Marija in starček je ponovil to ime desetkrat in stokrat. Ves vesel se je misijonarju zahvaljeval.

Drugi dan je misijonarja spet klical. Spet je imel tako čudovite sanje. »Oče,« — je pravil — »spet sem šel do nebeških vrat. Ves čas sem klical sveto ime Marija. Zdaj so mi radi odprli in ljubi Bog mi je dejal: »Pojdi na zemljo, poslovi se od domačih, pripravi se in potem pridi semkaj. Vzel te bom za vekomaj v nebeški grad.«

Čez nekaj dni je stari mož res umrl. Pred smrtjo je ves čas z velikim zaupanjem klical Marijino ime.

Otroci! V svetem pismu je zapisano: »Vsak, kdor bo klical ime Gospodovo, se bo zveličal.« Gotovo velja to tudi o Marijinem imenu. Preživite mesec maj v presrčni ljubezni do Marije. Okrasite doma njeno podobo. Pred njo opravite vsak dan svojo jutranjo in večerno molitev. Pojdite radi v cerkev pred šmarnični oltar. Hodite k šmarnični pobožnosti. Pristopajte radi k svetemu obhajilu. Mnogi pridni otroci gredo v majniku vsak dan k sveti maši in k svetemu obhajilu. Ali bi bilo to tudi vam mogoče?

Čim bolj bomo Marijo ljubili, čim več veselja ji bomo napravili, tem bolje bo za nas. Marija nas bo blagoslavljal; božjo milost bo sipala v naše duše. Enkrat bomo tudi mi z njenim sladkim imenom na ustih za večno zaspali, naša duša pa bo poletela k majniški kraljici, v večno, nebeško veselje.

Marijin vrtec v Mengšu. Tudi pri nas obiskujemo Marijin vrtec. Že 1930. leta smo ustanovili ta lep vrtec rože Marijine. Takrat nas je bilo sprejetih okoli 80 otrok. Lani na Alojzijevo nedeljo je prišlo v našo družbo še 50 otrok. Zdaj pa pogledajte, je že lep šopek Marijinih cvetlic. Vsak mesec se zberemo v kaplaniji, vsi otroci in g. kaplan Stanko škrbe nam pripovedujejo lepe povesti in zgodbe. Najrajši poslušamo povest o Gvidonu. Lani smo šli z gospodom na božjo pot na Homec. Pa tudi igrali smo že na odru Prosvetnega doma, na Miklavžev večer smo igrali in sedaj se bomo zopet začeli učiti za igro, ki bo po veliki noči. Lepe pozdrave Vam pošilja Ivan Žnidar, učenec VI. razreda v Mengšu.

Iz Marijinega vrtca pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. Zelo nas razveseli vsak mesec »Angelček«, ki ga z največjim veseljem čitamo. Ampak te uganke, to so pa res trdi orehi. Pri zadnjih rešitvah je bila samo naša mala Frančiška Erhatic med srečnimi. Danes pa smo si obljubili, mi V. razred, da nočemo zaostajati za VI. Sestavili smo uganko, zato pa Vas g. urednik prosimo, da jo vstavite v naslednji številki. — Pa ne bo nič z uganko; je pretežka za Vas in za »Angelčkarje«. Kdo pa pozna latinski pozdrav »Ave« in pa »Eni«? Kaj lažjega pošljite! Urednik.

Iz Vrtca Marijinih otrok v Ljutomeru. Mislim, da drugod gotovo niste tako lepo proslavili praznika Brezmadežne (8. dec.), kot smo storili to Marijini otroci v Ljutomeru. Nadvse srečni in veseli smo bili tega dne. Ustanovili smo namreč tudi za dečke Marijin vrtec. Marijin vrtec za deklice obstoja in deluje že eno leto. Že prej so nam gospod katehet v šoli povedali, da bomo 8. decembra imeli sprejem. Res se nas je na praznik Brezmadežne zbralo okoli 180 otrok. Sprejem smo imeli pri večernicah. Najprej smo Mariji obljubili, da ji hočemo ostati zvesti. Deklice, ki so bile sprejete lansko leto, so obljubo ponovile. Nato so nam katehet g. Munda pripeli na prsi Marijine svetinje in še zraven izročili sprejemne podobice. Potem so deklice zapele več pesmic. Po večernicah smo šli v Katoliški dom, kjer smo skupno z dekliško Marijino družbo in fantovsko Marijansko kongregacijo proslavili Brezmadežno s posebno akademijo, katera je obsegala petje, deklamacije, govor g. voditelja in dve igrici. Deklice Mari-

jinega vrta so lepo igrale igrico »Otroci Marijinega vrta«. Tudi zapele so same na odru. Po igri nam je Miklavž prinesel iz nebes darila, ki nam jih je poslala Marija. — Sestanek imamo najmanj enkrat na mesec. Že naprej se ga veselimo, ker nam g. katehet vedno povejo kake zgodbi. Pa tudi peti se bomo učili. Vsak mesec pristopimo k obhajilni mizi. Kako lepo je biti Marijin otrok. — Pozdravljeni vsi Marijini otroci drugod. — Rudolf Stegmüller, učenec VI. razreda.

D. M. v Polju: Težko pričakujem Angelčka. Ko ga dobim, preberem najprej Gvidončka. Lepo Vas pozdravlja Zvonka Snoj. — Poljci ste se pa to pot prav lepo postavili. Koliko pisem sem dobil od tam doli. Svetujem Vam pa to-le: Kadar uganke rešite, se napišite kar vsi na en list. Si prihranite znamke. G. kateheta pozdravi, pa mu povej, da ga pridem obiskat. — Urednik.

Uganke, skrivalice in drugo.

Besednica.

Na vretencu nima nič,
vendar sprede dolgo nit.

Zloženka.

(Milan Vitek, Ljubljana-Graben.)

Vardar, odrešenik, igla, lev,
Abraham, Eva, nebo, kos, čuk.

Vstavite te besede v drugačnem vrstnem redu, pa dobite dan Gospodovega vstajenja.

(Janez Ložar, Ljubljana.)

Glej okvir!

Rešilci in imena rešilcev — ki se sprejemajo le tekom 10 dni po izidu lista
— v prihodnji številki.

Črkovnica.

Ni nesreča, če kruh v med pade.

Prerok.

Če se megla zjutraj vzdiguje,
Slabo vreme napoveduje.

Črkovnica.

V, ter, malik, Babilon, Velikanoč, Cetinje, Savel, kos, z;
1-2 = Veliki voz.